

Barokní sál Místodržitelského paláce Moravské galerie v Brně
25. listopadu 2014 v 17 hodin

VELKÝ PODZIMNÍ KONCERT

mužského pěveckého sboru Láska opravdivá
při příležitostech konání a k počtě probíhajícího festivalu Janáček Brno 2014

- car Fjodor III. Alexejevič (1661-1682) [?] **Dostojno jest'**
anonym (17. stol.) **Světě tichij** (znamenný vícehlas)
na text hymnu z večerní bohoslužby
- Nikolaj Pavlovič Dileckij (1630?-1690?) **Jedinorodnyj Syně**
na text hymnu ze sv. Liturgie
- Dmitrij Stěpanovič Bortňanskij (1751-1825) **Cherubínská píseň č. 7**
na text hymnu ze sv. Liturgie
- Alexandr Andrejevič Archangelskij (1846-1924)
..... **Pomyšljaju děň strašnyj** na text sedálu
z Kajícího kánonu k Pánu Ježíši Kristu
- Alexandr Dmitrijevič Kastalskij (1856-1926) **Chvalitě imja Gospodně č. 2**
(kyjevský raspěv) na text z jitřní bohoslužby (Žalm 134/135 a 135/136)
- jeromonach Nafanail (Bačkal) (1866-1930?) **Blagoslovi duše moja Gospoda**
(nápěv Zosimovy pustyně) na text z večerní bohoslužby (Žalm 103/104)
- Gennadij Nikoforovič Lapajev (*1954) **Jedinorodnyj Syně**
na text hymnu ze sv. Liturgie
- diákon Sergej Zosimovič Trubačov (1919-1995)
..... **Nyně otpuščaješi** (karpatoruský nápěv)
na text z večerní bohoslužby (Lk 2, 29-32)

P Ř E S T Á V K A

Leoš Janáček

(* 3. července 1854, Hukvaldy, + 12. srpna 1928, Moravská Ostrava)

- **Láska opravdivá**, IV/8 (1876) na texty dvou
slovenských lidových písní ze sbírky Jána Kollára (1793-1852) *Národné zpievanky*
- **Divím se milému**, IV/5 (1873-6)
na text lidové písně neznámého původu
- **Vínek stonulý**, IV/6 (1873-6) na text lidové
písně ze sbírky Františka Sušila (1804-1868) *Moravské národní písně s nápěvy do textu
vřaděnými* (Brno, 1860), č. 214
- **Zpěvná duma**, IV/10 (1876) na text písně
Zrušení slibu ze sbírky Františka Ladislava Čelakovského (1799-1852) *Ohlas písní českých* (Praha,
1840), č. 53
- **Vyhrůžka**, IV/17, č. 1 (1885)
na text lidové písně ze Sušilovy sbírky, č. 255
- **Odpočiň si** – smuteční sbor, IV/24 (1894)
na text Sušilovy básně *Zpěv u hrobu p. Ant. Bočka* ze sbírky *Básně* (Brno, 1847)
- **Maryčka Magdónova** [2], IV/35 (1907)
na text básně Petra Bezruče (pseud. Vladimíra Vaška, 1867-1958) ze sbírky *Slezské číslo* (1903),
později vyd. jako *Slezské písně* (1909)

zpívá mužský pěvecký sbor LÁSKA OPRAVDIVÁ, řídí Jaroslav Černocký a Jan Špaček

Požívatelnost obrazových a zvukových záznamů je vítána. Konec mezi 18:30 a 18:45, přestávka 15 min.

Ve spolupráci s Moravskou galerií v Brně.

www.laskaopravdiva.cz --- youtube.com/LaskaOpravdiva --- facebook.com/laskaopravdiva

TEXTY SKLADEB

Dostojno jest'

Je vpravdě důstojno blahoslaviti Tebe, Bohorodici, vždy blahoslavenou a přechistou Matku Boha našeho. Tebe, nad cherubíny ctěnější a nad serafíny bez přirovnání slavnější, bez porušení Boha Slovo porodivší, pravou Bohorodici velebíme.

Světě tichij

Světlo tiché svatě slávy nesmrtelného Otce nebeského, svatého, blaženého, Ježíši Kriste. Přišedše k západu slunce a spatřivše záři večerní, opěváme Otce, Syna i Svatého Ducha, Boha. Synu Boží, jenž dáváš život, hoden jsi po všechny časy hlasy ctihodnými být opěvován: pročez svět Tebe velebí.

Jedinorodnyj Syně

Jednorozený Synu a Slovo Boží, nesmrtelný, jenž jsi ráčil pro spasení naše přijmouti na sebe tělo od svatě Bohorodice a vždycky Panny Marie a státi se bez proměny člověkem, jenž jsi ukřižován byl, Kriste Bože náš, a smrtí smrt jsi potřel, jeden jsoucí ze Svaté Trojice, s Otcem i Svatým Duchem spoluslavený, spasíš nás!

Cherubínská píseň

Cherubíny tajemně představující a oživující Trojici trojsvatou píseň pějíce, všechny nyní světské odložme péče, – abychom přijali Krále všech, andělskými řády neviditelně se slávou provázeného. Aleluja, aleluja, aleluja.

Pomyšljaju děň strašnyj

Uvažuji o onom strašném dni a oplakávám zlé skutky své: Jak budu se odpovídati nesmrtelnému Králi? Nebo zda budu směti dívat se na Soudce, já hříšník? Milostivý Otče, Synu jednorozený, Duchu Svatý, smiluj se nade mnou.

Chvalitě imja Gospodně

Chvalte jméno Hospodinovo, chvalte, služebníci Hospodinovi. Blahoslaven Hospodin ze Siónu, který sídlí v Jeruzalémě. Vyznávejte Hospodina, neboť je dobrotivý a Jeho milosrdenství navěky. Vyznávejte Boha nebeského, neboť je milosrdenství Jeho navěky. Aliluja.

Blagoslovi duše moja Gospoda

Dobrořeč, duše má, Hospodina, blahoslaven jsi, Hospodine. Hospodine, Bože můj, Tys nadmíru veliký. Oděn jsi ve slávu a velebnost, světlem přiodíváš se jako rouchem. Nebesa rozestíráš jako oponu, stavíš nad vodami své zásobárny. Činíš oblaky vozem svým, na perutích větru se vznášíš. Duchy činíš posly svými a oheň žhoucí služebníkem svým. Jak podivuhodné jsou skutky Tvé, Hospodine! Zpívati budu Hospodinu celý život svůj, chváliti budu Hospodina, pokud budu žít. Kéz se Mu líbí rozjímání moje, já pak veseliti se budu v Hospodinu. Jak veliké jsou skutky Tvé, Hospodine, vše přemoudře jsi učinil. Sláva Tobě,

Hospodine, jenž jsi stvořil veškerenstvo!

Nyně otpuščajesi

Nyní propouštíš služebníka svého, Pane, podle slova svého v pokoji, neboť viděly oči mé spasení Tvé, které jsi připravil před tváří všech lidí, světlo ke zjevení národům a k slávě lidu Tvého izraelského.

Láska opravdivá

Miluješ-li mňa, ešte já teba vác, že já neviem, šuhaj, ani vypovedať. Znáš, že pravá láska v ustech neprebýva, v tichom srdci bydlí láska opravdivá.

Divím se milému

Divím se milému, jeho smyslu nemůdrému. Miluje mňa nemaje nic, má mne v srdci, já ho u plic.

Vínek stonulý

A před vraty kámen zlatý, bílá leluja, vije vínky z mateřanky švarná dívčina. Nedávej ho synečkovi, on je podvodný, ale ho svaž do šátečka, shod' ho do vody. Voda běží, vínek plyne, už je po kraju, chceš-li ho mět, má dívčino, já ho dostanu. Voda běží, vínek plyne do samého dna. Ach, nenis ty, má dívčino, Věvečka hodna.

Zpěvná duma

U kapličky stává, bez slzí plakává, až srdce bolet musí: „Ach, kdo té lásky sliby zruší, běda, běda, běda jeho duši!“ Kdo je ta dívčino, jakáto bylina smysly jí pomámila? „Někdy to děvčátko sličné bylo, hoře mu srdéčko vymožilo.“

Vyhrůžka

Ej, pravím synku, pravím tobě, esli ci je zle, naprav sobě. Já sem sobě umínila, aby sem cě opuscila. Milovalach cě z upřímnosci, podezřelach cě v něpravosci; pomni, synku, pomni na to, že cě pan Bůh ztresce za to. Smutným budžeš, plakat budžeš, dy mne s inším vidžec budžeš. Jak se budžem namluvaci a z tebe se vysmivaci. A jak já půjdu do kostela, přes tvé srdečko půjdzě střela; půjdzě střela litování, pro falešné milování! A jak já budu u oltáře, tam nám pan farář ruce svaže; svaže nám jich z půhej lásky, rozvaže nás Bůh nebeský!

Odpočih si

Odpočih si v tichém chládku po dusnotě života. Stálého Ti nyní svátku přeje věčná dobrota. Tam, kdes nyní, nedosáhá, čím by nitro stonalo. Jinou pouť tam duch Tvůj koná, jiné skutky obadá. Po věčných tam dějin clona před Tvým zrakem opadá. Uděl Ti Bůh milost' svoji, odpust', v čem jsi provinil.

Maryčka Magdónova

Šel starý Magdón z Ostravy domů, v bartovské harendě večer se stavil, s rozbitou hlavou do příkopy pad. Plakala Maryčka Magdónova. Vůz plný uhlí z koleje se zvrátil. Pod vozem zhylnula Magdónova vdova. Na Starých Hamrech vzlykalo pět sirot, nejstarší Maryčka Magdónova. Kdo se jich ujme kdo jim dá jísti? Myslíš, kdo bohaté doly má, srdce má taky, jako ty, Maryčko Magdónova? Bez konce les se táhne markýze Géra. Otcové když zahynuli v dolech, smí si vzít sirotek otyčku kolčí. Maryčko, mrzne a není co jísti. Maryčko, na horách plno dřeva.... Burmistr Hochfelder viděl tě sbírat. Co pravíš? Bude-li mlčet? Co si to za ženicha vybrala sobě? Bodák má k rameni, na čapce peří, ty jdeš s ním do Frýdku? Co si to za nevěstu? Schýlená hlava, fěrtoch máš na očích, do něj tečou hořké a horké krůpěje s lící. Frydečti grosbyrgři, dámy ze Frýdku jízlivou budou se smáti ti řečí, se síňky uzří tě Hochfelder žid. V mrazivé chýši tam ptáčata zbyla, kdo se jich ujme, kdo jim dá jísti?

Po straně ostré jsou skály, podle nich kypí a běží k Frýdku šumivá, divoká Ostravice. Slyšíš ji, ty? Jeden skok nalevo, po všem je, po všem. Černé její vlasy na skále se chytly, bílé její ruce zbarvily se krví. Sbohem bud', Maryčko Magdónova. Na Starých Hamrech vzad, na svatém poli bez křížů, bez kvítí, krčí se hroby. Tam leží bez víry samovrazi. Tam leží Maryčka Magdónova.